

han kaldte Svækkelserne i Ministeriets Basis. Jeg synes unægtelig, at ogsaa her var det ærede Medlem mere omsorgsfuld, end han behøvede. Vi klarer os nok baade med vore egne og med Forholdet til det radikale Parti, men hvis det ærede Medlem nærer Tvivl om vor parlamentariske Basis, er Vejen ham aaben, han kan i Henhold til Forretningsordenen naar som helst stille sin Dagsorden og skaffe paa det rene, om Ministeriet har parlamentarisk Basis, vi frygter aldeles ikke. Hvis det ærede Medlem har noget Ønske om at skaffe Klarhed, er det ham, der har Udspillet, og saa længe han ikke benytter sig deraf, er der ingen Grund til at nære Tvivl om, hvorvidt vor Basis er i Orden. Og hvem der er indenfor eller udenfor de samvirkende Fagforbund — ja, set fra en Fagforeningsmands Synspunkt er det naturligvis overmaade interessant, men det vedkommer neppe i synderlig Grad den politiske Stilling, og slet ikke det ærede Medlem. Den Begivenhed, at en Organisation gaar ud af de samvirkende Fagforbund, er virkelig indtruffet en Snes Gange før i min Tilværelse, ligesom det en anden Snes Gange er indtruffet, at Organisationer har meldt sig ind i De samvirkende Fagforbund. At der ikke skulde være Rum for en vis Uenighed om Fagforeningstaktik og Praksis, vilde det dog vist være lidt for urimeligt at forlange, men at det skulde spille nogen som helst Rolle for den politiske Basis, er saa urimeligt, at jeg ikke forstaaer, det ærede Medlem har villet fremsætte denne Opfattelse. Det radikale Venstres Stilling har — det indrømmer jeg — Betydning for Ministeriets Basis, men det staaer, som sagt, det ærede Medlem frit for naar som helst at undersøge, om den Ting er i Orden. Men ærlig talt, hvorfor interesserer det ærede Medlem sig saa stærkt for Forholdet mellem det radikale Venstre og os? Jeg synes, han har meget mere nærliggende Ting at interessere sig for. Han har vel ikke overhørt den Meningsudveksling, som for nogle Dage siden fandt Sted mellem det ærede Medlem Hr. Drachmann og det ærede Medlem Hr. Pinstrup, hvor Landbruget tiltales for at have øvet Marodørgerning, for Skruibrækkeri, for noget, der efter det ærede Medlem Hr. Drachmanns egne Ord med et godt dansk Udtryk hedder Svineri, og hvor det ærede Medlem Hr. Pinstrup replicerede med, at det ærede Medlem Hr. Drachmann har en syg Hjerne og driver perfid Partipolitik, og „Aalborg Amtstidende“ slutter op i Koret og giver det ærede Medlem Hr. Drachmann Tilnavnet: Industriens Skam-

plet. Jeg synes unægtelig, det er noget, det ligger meget nærmere for det ærede Medlem at klare og beskæftige sig med end Forholdet mellem det radikale Venstre og os. Overfor disse Udslag af „Samarbejde“, som vi altsaa ser belyst ved disse ganske enkelte Citater, maa Forholdet mellem Radikale og Socialdemokrater anses for at være den rene Idyl.

Hvad det ærede Medlem Hr. Kragh, som synes, at det ikke er saa idyllisk, end mener, saa synes jeg dog i hvert Fald, det først maa være os, der klager, og dernæst, hvis der klages og paa en Maade, som ikke stemmer med, hvad de Radikale føler er passende, maa det være dem, der opsiger Venskabet og tager Støtten bort, Venstre kan det jo aldrig blive, Venstre yder jo ingen Støtte. Venstre har intet at sige med Hensyn til Forholdet mellem de to Partier.

Saa længe vi ikke klager, synes jeg, de andre kunde tage sig det overordentlig let, hvordan vi har det. Jeg kan dog godt forstaa, at der er iblandt en vis Medlidenhed; thi det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har jo i sin Erindring 4 Aar, de værste, han har levet, hvor han var underkastet det konservative Regimente. Jeg kan godt forstaa, at han, hvis han bilder sig ind, at det staaer lige saa galt til nu som den Gang, da har en dyb Medlidenhed med os; men jeg kan forsikre ham om, at saaledes staaer det slet ikke til. Naturligvis, naar to Partier skal samarbejde, kan der være visse Vanskeligheder, men man maa jo tage Forholdene, som de byder sig i det politiske Liv. Det maatte det ærede Medlem ogsaa i de 4 lange Aar, og han rystede ikke Samarbejdet med det andet Parti af sig før i allersidste Øjeblik. Jeg tror, at vi ryster det tidligere af, hvis det skulde blive lige saa broget. Men man maa, som sagt, tage Vilkaarene, som de nu en Gang er i det politiske Liv. Vi Socialdemokrater har i mange Aar før vor Regeringsvirksomhed vænnet os til at tage Vilkaarene, som de er, og vi gør, hvad vi kan til enhver Tid, for at forbedre Vilkaarene. Det mener vi ogsaa nok skal klare sig i den kommende Tid.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel er ganske paa Vildspor, naar han mener med denne Samlings Indledning at kunne spore Begyndelsen til Enden. Det er blot hans egen og hans Venners Utaalmodighed, der ophidser hans Sanser. Vi hørte allerede forleden det ærede Medlem Hr. Korsgaard skildre det for os, at der ikke kom noget Ministerium ved Alliance mellem Venstre og det konservative Folkeparti, uden at Venstre tog sig Medhjælpere fra det sidste Parti. Det er de Vilkaar, man nu stiller fra den Side i Forventning om, at vi virkelig er ved